

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

L'HOME QUE ES VA ENAMORAR D'UNA DONA LESBIANA

La va veure passar i encara que mai no tenia el costum de girar-se per mirar una dona per darrere, alguna cosa va trencar aquella rutina. També és cert que no acostumava a fixar-se en les persones quan anava caminant pel carrer, sempre es trobava distret amb els seus pensaments. Però aquell dia tot va ser diferent. Alguna cosa va passar que va fer que es fixés en ella: ni alta ni baixa, cabell llarg i de color de tardor, recollit en forma de trena que li arribava a mitja esquena. Un vestit llarg i de colors vius cobria el seu cos. Ulls verds i la cara pigada, talment com la resta de la seva pell. Somriure entre ingenu i perspicaç. No va poder passar de llarg, va donar mitja volta i s'hi va dirigir. Ella no es va espantar, li brindà el seu bonic somriure i li preguntà si es trobava bé, en veure'l tan atordit. Ell quasi no podia articular paraula. Es reconeixia tímid i poc guapo i no volia per res del món que ella pensés malament d'ell. Pel seu cap passaven paraules i paraules però no encertava a fer una frase coherent. Els seus sentiments anaven des de l'enamorament sobtat a l'admiració més ingènua passant per un reguitzell de palpitations que no aconseguia controlar malgrat que es tenia per una persona assenyada. Ella li posà els seus dits a la boca i li digué que no digués res si no trobava paraules. Van quedar per veure's un altre dia amb més calma. Ell va quedar pertorbat perquè mai no li havia succeït una cosa igual. Ella es proposà dir-li el que sentia el més aviat possible per evitar malentesos. I així li ho va fer el dia que es van veure de nou. Però abans que ella digués res ell li va dir que ja s'imaginava el que li anava a dir: "que si ja tenia parella, que si no sentia res per ell, que havia tingut mala experiència en relacions anteriors"... Ella el va interrompre i li va dir que segurament el que li diria seria molt diferent del que ell es pensava que li anava a dir: "Soc lesbiana. Fa temps que busco relacionar-me amb una dona amb qui compartir la meua vida". Ell es quedà glaçat. Una vegada a la vida que se fixava en una dona... i resulta que no podrien ser parella. Ho acceptà. Plorà. Ella també. Sabia que aquest home tenia el caràcter i la sensibilitat de la dona que buscava. Ell li va desitjar sort i ella li va agrair la seva comprensió.

Per part d'ell un petó segellà el seu comiat i per part d'ella unes paraules amistoses posaren esperança: "Potser algun dia puguem tenir una relació d'amistat". "Si, potser, va afegir ell, potser...". Les coses de l'amor son doloroses.

Passà el temps. Ell continuava enamorat d'ella. No podia fer res per evitar-ho. Una persona ens captiva i sentim "papallones" a la panxa. Ella continuava veient-lo com la dona de qui li agradaria enamorar-se, ja que era dolç, sensible, intel·ligent, però no n'estava enamorada. Se li feia estranya aquella situació i, d'alguna manera, sofria per ell. Els camins de les relacions humanes són complexos. Ell sempre la tenia present en el seus pensaments. Com podia desenamorar-se d'ella? Si les raons de la ment les podem més o menys controlar, les del cor queden a mercè del vent de la vida.

Setembre 2024.

Trobareu els articles anteriors a l'apartat [Articles](#) de la meva pàgina web.